

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213200251
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Sádovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1213200251.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci navrhovateľa: D. R., F., XX.XX.XXXX, T. C. K.. Č.. XXXX/X, T., zastúpený advokátkou: JUDr. Janou Uhrinovou, Bezručova ul. č. 1, Bratislava, proti odporcovi: Profidebt Slovakia, s.r.o. v likvidácii, IČO: 35 925 922, Mliekarenská ul. č. 10, Bratislava, o zaplatenie 48,46 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 9C/81/2013 - 80 zo dňa 10. februára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa a uložil mu povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za odpor v sume 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, 3 a § 424 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že navrhovateľ si v danej veci uplatnil nárok na náhradu škody, pričom zodpovednosť odporcu odvodzuje od skutočnosti, že jeho zamestnávateľovi zaslal „Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov a výzvu na vykonávanie zrážok z príjmu“ s tým, že nakoľko na predmetnej „Dohode“ absentoval podpis navrhovateľa, pracovníčka mzdovej učtárne zamestnávateľa telefonicky kontaktovala odporcu, ktorý uviedol, že ak predmetná dohoda nie je podpísaná, tak ide o omyl a žiadne zrážky sa nemajú realizovať. Navrhovateľ následne využil právne služby advokátky JUDr. Uhrinovej, ktorá napísala list odporcovi so žiadosťou o poskytnutie vysvetlenia ohľadom zaslanej dohody zamestnávateľovi navrhovateľa. Odporca mal svojim konaním, že zaslal zamestnávateľovi navrhovateľa nepodpísanú Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov a výzvu na vykonávanie zrážok z príjmu, spôsobiť navrhovateľovi škodu, a to za navrhovateľom uhradené právne služby JUDr. Uhrinovej, vo výške 48,46 eur. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal splnenie jedného z obligatórnych predpokladov zodpovednosti za škodu, a to existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti (resp. konaním proti dobrým mravom) a uplatňovanou majetkovou škodou s tým, že nestačí všeobecná úvaha o možných následkoch konania škodcu, či iba pripustenie možnosti vzniku škody v dôsledku jeho protiprávneho konania, ale príčinná súvislosť musí byť naisto daná, a v posudzovanej veci vznik konkrétnej majetkovej ujmy v dôsledku konkrétneho protiprávneho konania škodcu preukázaný nebol. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil právne ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že ich náhradu priznal úspešnému odporcovi.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., nakoľko súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci s tým, že súd založil svoje skutkové zistenia na chybnom hodnotení dôkazov a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že sa návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovie, prípadne zrušíť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľ sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že nedošlo k preukázaniu existencie priamej príčinnej súvislosti medzi konaním odporcu proti dobrým mravom a vznikom majetkovej škody na strane navrhovateľa a v tejto súvislosti namietol, že bol atakovaný telefonátmi zamestnancov odporcu, a preto nemal právnu istotu, či plniť má alebo nie, v dôsledku čoho bol nútený obrátiť sa na advokáta, aby v jeho mene napísal list odporcovi so žiadosťou o poskytnutie informácie, o čo presne opiera svoj dlh, resp. že dlh neexistuje, na ktorý list odporca doposiaľ nereagoval. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ sa neuspokojil s ústnym vyhlásením odporcovho zamestnanca, že na dohodu netreba prihliadať, z dôvodu právnej istoty využil právne služby advokáta, ktorý si za ich poskytnutie vyúčtoval honorár v zmysle príslušných predpisov. Z uvedených dôvodov mal za to, že úhrada honoráru advokáta v celkovej sume 48,46 eur predstavuje škodu, ktorá mu vznikla v priamej súvislosti s konaním odporcu, a to aj napriek tomu, že odporcovi neuhradil údajný dlh, ktorý neexistoval. Navrhovateľ napokon žiadal opätovne rozhodnúť aj o náhrade trov konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem) a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 211 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p.

Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Návrhom na začatie konania podaným na súd prvého stupňa dňa 12.12.2012 sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplata istiny vo výške 96,92 eur s 9,25% úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby na súd z dôvodu, že v dôsledku konania odporcu mu vznikli výdavky spojené s poskytnutím právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za štyri úkony právnej pomoci v celkovej sume 96,92 eur.

Predmetom posudzovanej veci je zaplata istiny v sume 48,46 eur z pôvodne žalovanej istiny v sume 96,92 eur, nakoľko súd prvého stupňa uznesením č. k. 9C/81/2013-64 zo dňa 13.10.2014 pripustil zmenu návrhu tak, že petit návrhu znie na sumu vo výške 48,46 eur s príslušenstvom a uznesením č. k. 9C/81/2013-66 zo dňa 24.10.2014 konanie vo zvyšnej časti sumy 48,46 eur zastavil.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci nejde o porušenie právnej povinnosti, ale predmet sporu predstavuje konanie proti dobrým mravom s tým, že navrhovateľovi vznikla škoda, ktorá sa týkala úhrady za právne služby spojené s napísaním listu odporcovi za navrhovateľa, a to za účelom vyriešenia vzniknutej situácie, ktorá spočívala v tom, že odporca zaslal zamestnávateľovi navrhovateľa výzvu na vykonanie zrážok z príjmu, v ktorej nešpecifikoval, o akú pohľadávku ide a čo má byť jej právnym titulom.

Podľa § 424 OZ, za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Citované ustanovenie Občianskeho zákonníka sa vzťahuje na prípady osobitnej zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním proti dobrým mravom. Z uvedeného vyplýva, že pre vznik

zodpovednosti za škodu okrem naplnenia objektívnych zákonných predpokladov vo forme škody, konania škodcu v rozpore s morálnymi zásadami a priamej príčinnej súvislosti medzi konaním a vzniknutou škodou, sa vyžaduje aj subjektívny predpoklad vo forme úmyselného zavinenia.

Odvolací súd má za to, že v posudzovanej veci nebolo medzi účastníkmi sporné, že „Dohoda“, ktorú odporca zaslal zamestnávateľovi navrhovateľa, nebola podpísaná a tiež skutočnosť, že zamestnávateľ žiadne zrážky zo mzdy navrhovateľovi nevykonával, nakoľko navrhovateľ považuje za škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku konania odporcu, finančnú úhradu právnych služieb, ktoré mu poskytla jeho právna zástupkyňa. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že konanie odporcu spočívajúce v tom, že zaslal omylom zamestnávateľovi odporcu nepodpísanú dohodu o zrážkach zo mzdy nepredstavuje príčinu vzniku navrhovateľom tvrdenej škody, nakoľko rozhodnutie využiť právne služby advokáta bolo výlučne na navrhovateľovi a odvolacia námietka navrhovateľa, že z dôvodu právnej istoty bol nútený využiť služby advokátky, je preto bezpredmetná. V hypotetickej rovine by konanie odporcu v danom prípade mohlo zapríčiniť škodu vo forme reálnej zrážky zo mzdy navrhovateľa, ku ktorej však jednoznačne nedošlo. Vzhľadom na uvedené je nutné uviesť, že existencia príčinnej súvislosti medzi majetkovou škodou navrhovateľa spočívajúcou v jeho povinnosti hrať služby právnej pomoci v sume 48,46 eur a konaním odporcu nie je reálne daná a ani neprichádza do úvahy.

So zreteľom na uvedené odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že vzťah príčinnej súvislosti medzi vznikom konkrétnej majetkovej ujmy v dôsledku konkrétneho protiprávneho konania (konania proti dobrým mravom), navrhovateľ v konaní nepreukázal, keď neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním tvrdeným skutočnostiam.

Odvolací súd navyše uvádza, že v posudzovanej veci nie sú naplnené ani kvalifikačné znaky zavineného konania odporcu, nakoľko navrhovateľ uplatňuje svoj nárok na náhradu škody v zmysle § 424 OZ, keď poukázal na fakt, že zo strany odporcu išlo jednoznačne o konanie v rozpore s dobrými mravmi, lebo sa snažil obohatiť na úkor navrhovateľa bez právneho titulu. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné zdôrazniť, že úmysel konania odporcu, ktorým by chcel poškodiť navrhovateľa, v konaní nebol preukázaný a ani nebol sporný, keďže z následnej komunikácie medzi účastníkmi konania a vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplynulo, že za predpokladu, ak predmetná dohoda nie je podpísaná, pričom táto skutočnosť taktiež nebola v konaní sporná, ide o omyl a žiadne zrážky zo mzdy navrhovateľa sa nemajú realizovať.

Na základe zistených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že zákonné podmienky pre vyvodenie zodpovednosti za škodu v posudzovanej veci nie sú dané, a preto súd prvého stupňa dospel k správneému záveru, keď návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozhodnutia týkajúci sa trov konania, tento síce navrhovateľ vo svojom odvolaní tiež namietal, ale bez uvedenia dôvodu, keď uviedol, že žiada, aby odvolací súd opätovne rozhodol o náhrade trov konania. Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré správne aplikoval vzhľadom na pomer úspechu účastníkov konania, keď úspešnému odporcovi priznal ich náhradu, ktorá pozostáva z odporcom (nesprávne uviedol navrhovateľom) zaplateného súdneho poplatku za odpor v sume 16,50 eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., ako vecne správny, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a s § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní právo na náhradu trov nepriznal, nakoľko návrh na ich priznanie nepodal a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.